

Sygn. akt II Ka 403/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Dariusz Półtorak

Sędziowie: SR (del.) Paweł Mądry (spr.)

SO Karol Troć

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Łukasza Bańkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2022 r. sprawy

T. S.

oskarżonego o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdz. narkomanii i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 21 kwietnia 2022 r. sygn. akt II K 766/21

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1) uznaje oskarżonego T. S. za winnego tego, że:

w okresie od 21 sierpnia 2018r. do 25 maja 2021r. w Ł., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielał K. N. nową substancję psychoaktywną w postaci MDMB-4en-PINACA, należąca do grupy III-NPS zgodnie z załącznikiem nr 3 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z 17 sierpnia 2018r. w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych, o nieustalonej łącznej wadze nie mniejszej niż 420 gram, osiągając korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 4.200 zł,

tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 59 ust.1 ww. ustawy w zw. z art. 57b kk skazuje go na karę roku i jednego miesiąca pozbawienia wolności,

2) na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego przepadek kwoty 4.200 (cztery tysiące dwieście) zł stanowiącej równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przypisanego mu przestępstwa,

3) uchyla rozstrzygnięcia zawarte w pkt II – V wyroku,

4) zmienia zaliczenie dokonane w pkt VII wyroku w ten sposób, że okres zatrzymania w sprawie zalicza na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 zł tytułem wydatków postępowania odwoławczego oraz kwotę 300 zł tytułem opłaty za obie instancje.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 403/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 21 kwietnia 2022 r. w sprawie II K 766/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
1.	naruszenie prawa procesowego , tj. art. 7 kpk poprzez pominięcie przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie wyjaśnień złożonych przez świadka K. N. w innej sprawie toczonej przeciwko niemu, odczytanych na rozprawie na podstawie 391 § 1 kpk i wzięciu pod uwagę jedynie jego zeznań złożonych na tej samej rozprawie podczas,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

gdy są one sprzeczne z tymi wyjaśnieniami, które z uwagi na krótszy upływ czasu oraz brak racjonalnego wyjaśnienia zmiany przedstawianej wersji zdarzeń powinny być uznane za wiarygodne, co doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżony udzielał w/w konsumentowi substancji zabronionych również nieodpłatnie oraz bezpodstawnego stwierdzenia, że niemożliwe jest poczynienie jakichkolwiek ustaleń w sprawie zarówno co do ilości udzieleń, wagi zakupionych substancji oraz osiągniętej korzyści majątkowej i w następstwie czego sąd zaniechał orzeczenia obligatoryjnego w świetle art. 45 § 1 kk przypadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej

czego następstwem był

błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez błędne uznanie, że oskarżony udzielając MDMA-4-en-PINACA K. N. nie działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru podczas, gdy już z samej charakterystyki działalności tzw. „dealerów” narkotykowych wynika z góry powzięte nastawienie na pozyskanie nabywców, którym regularnie będą sprzedawać substancje zabronione, a ponadto oskarżony w swoich wyjaśnieniach złożonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i rozprawy przyznał się do zarzucanego mu czynu popełnionego w warunkach art. 12 § 1 kk i tego ustalenia w ogóle nie kwestionował, które to błędne ustalenie przy jednoczesnym zaniechaniu skazania oskarżonego za każde udzielenie jako odrębne przestępstwo spowodowało

	<p>naruszenie art. 115 § 1 kk poprzez dokonanie oceny, że wielokrotne udzielenie nowej substancji psychoaktywnej w postaci MDMA-4en-PlNACA jest jednym czynem zabronionym, podczas gdy jak wynika z opisu przypisanego przez Sąd czynu T. S. takich zachowań dopuszczał się wiele razy przez okres prawie 3 lat, co pozwalało jedynie na przypisanie przestępstw w liczbie odpowiadającej ilości udzieleń (popelnionych ewentualnie w warunkach ciągu przestępstw uregulowanego w art. 90 § 1 kk) albo jednego przestępstwa popelnionego w warunkach czynu ciągłego w przypadku spełnienia warunków uregulowanych w art. 12 § 1 kk</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- analiza akt sprawy, podjęta w ramach kontroli odwoławczej przez Sąd Okręgowy prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy przy podejmowaniu decyzji o przedmiocie procesu bezzasadnie pominął wyjaśnienia K. N., złożone przez niego w innej sprawie, w której występował w charakterze oskarżonego. W konsekwencji doszło do nieprawidłowej oceny całego materiału dowodowego, bo nieopartego na wszystkich przeprowadzonych dowodach, jak wymaga tego art. 7 kpk, a w konsekwencji także do błędnych ustaleń faktycznych. Na to uchybienie wskazuje pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku, w którym ujawnia się brak dokonania przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych na podstawie</p>		

ww. dowodu, jak również tym samym brak jego oceny.

- z tych powodów zarzut apelacji prokuratora zasługuje na uwzględnienie. Należy podkreślić, że wyjaśnienia złożone przez K. N. w dniu 28 maja 2021r., jak i w dniu 13 lipca 2021 r. były konsekwentne, spójne i logiczne. Świadek ten wskazywał, iż regularnie kupował od oskarżonego od 2017 roku dwa razy w miesiącu haszysz, przy czym określił ilość oraz kwotę transakcji. W okolicznościach niniejszej sprawy nie było żadnych podstaw, ażeby wyjaśnienia te zdyskredytować, jak uczynił to Sąd I instancji. W szczególności takiej podstawy nie mogła stanowić zmiana wersji zdarzenia, dokonana przez ww. świadka podczas rozprawy w dniu 12 kwietnia 2022 r., gdy świadek nie potrafił w sposób przekonywujący wytłumaczyć powodów, wobec których jego relacja uległa tak znaczącej modyfikacji. Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, dowód z zeznań K. N. z dnia 12 kwietnia 2022 r. nie mógł zasługiwać na obdarzenie go przymiotem wiarygodności w części sprzecznej z wcześniejszymi wyjaśnieniami świadka, gdyż na rozprawie świadek zaprezentował „wolę pomocy” oskarżonemu T. S. zmieniając na korzyść oskarżonego wersję zdarzenia. Zeznania świadka z rozprawy pozostają w jaskrawym kontraście względem przyznania się do popełnienia zarzucanego czynu przez oskarżonego, zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i postępowania pierwszoinstancyjnego, w sposób ujęty w akcie oskarżenia.

- należy przyznać rację prokuratorowi, że Sąd Rejonowy czyniąc ustalenia o działaniu sprawcy w celu osiągnięcia korzyści

majątkowej winien orzec przepadek korzyści majątkowej uzyskanej przez T. S. z przestępstwa. Nadto Sąd Rejonowy nie dążył do czynienia szczegółowych ustaleń w zakresie rozmiaru działalności oskarżonego, w tym wysokości osiągniętej z tego procederu korzyści majątkowej. Należy zgodzić się ze skarżącym, że w przypadku dealerów narkotykowych dokonywujących sprzedaży przez dłuższy czasokres nie jest możliwe dokonanie dokładnych ustaleń co do wagi sprzedawanych substancji i kwot transakcji, jednakże nie zwalnia to Sądu od obowiązku czynienia ustaleń faktycznych na tym polu.

Jeżeli pomimo wszelkich starań nadal istnieje wątpliwość co do wysokości takiej korzyści Sąd Rejonowy powinien ustalić i przypisać wartości minimalne. Sąd Okręgowy dostrzegł to uchybienie i w pełni zgadzając się z ustaleniami aktu oskarżenia wobec istnienia związku między korzyścią majątkową a popełnionym przestępstwem orzekł o przepadku kwoty 4200 zł stanowiącej równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przypisanego oskarżonemu przestępstwa.

- Sąd Okręgowy podziela stanowisko skarżącego, że Sąd I instancji przyjmując w opisie czynu przypisanego oskarżonemu stwierdzenie, że oskarżony dopuścił się wielokrotnych udzieleń nowej substancji psychoaktywnej w postaci MDMB-4en-PINACA, z jednej strony bezzasadnie odstąpił od zastosowania konstrukcji czynu ciągłego (art. 12 § 1 kk), a z drugiej wykazał się niekonsekwencją, gdyż zaniechał wskazania, że każde udzielenie stanowiło odrębny czyn

kwalifikowany z art. 59 ust. 1 ustawy (co stanowiłoby podstawę do zastosowania art. 91 § 1 kk).

- jak wskazano wyżej, nie sposób zaaprobować tezy Sądu Rejonowego, jakoby oskarżony w czasookresie przypisanego mu czynu nie działał z góry powziętym zamiarem udzielen wv. substancji. Przeczą takiemu ustaleniu zeznania świadka K. N., który na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2022 r. relacjonował następująco: „Jak razem pracowaliśmy to zacząłem od niego kupować narkotyki, gdzieś 2017,2016...”. Trzeba zauważyć, że czyn przypisany wyrokiem oskarżonemu obejmuje czasookres od 21 sierpnia 2018r. do 25 maja 2021r. W tym czasie dochodziło już do systematycznych udzielen K. N. wv. substancji. Podnosi się, że dla przyjęcia konstrukcji czynu ciągłego nie jest konieczne wykazanie i udowodnienie tego, że oskarżony w chwili rozpoczęcia działalności przestępczej wiedział już z góry, w którym konkretnym dniu oraz miejscu udzieli określoną ilość danego rodzaju narkotyku za ustaloną cenę określonym osobom, a jedynie jest niezbędne wykazanie, aby sprawca chciał popełnić czyn ciągły lub przewidując możliwość popełnienia takiego czynu, na to godził się oraz wykorzystywał każdą nadarzającą się sposobność dla stałego zajmowania się ich sprzedażą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (wyrok SA w Katowicach z 18.03.2010 r., II AKa 415/09, Prok.i Pr.-wk 2010, nr 10, poz. 6). Nie można się również zgodzić z Sądem Rejonowym, że wykazanie z góry powziętego zamiaru jest zależne od tego, czy oskarżony udzielał wv. substancji odpłatnie, czy nieodpłatnie. Możliwe jest bowiem

<p>konstruowanie czynu ciągłego, na który będą się składać zachowania polegające na udzielaniu środków narkotycznych różnym osobom, odpłatnie i nieodpłatnie, zarówno małoletnim, jak i pełnoletnim, przy spełnieniu pozostałych kryteriów przestępstwa ciągłego w postaci działania w krótkich odstępach czasu i w realizacji z góry powziętego zamiaru (wyrok SA w Gdańsku z 30.11.2017 r., II AKa 336/17, LEX nr 3128694). Z tych też względów Sąd Okręgowy uznał, iż zachowanie oskarżonego stanowiło w istocie jeden czyn zabroniony - czyn ciągle opisany w art. 12 § 1 kk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. uznanie w pkt I wyroku oskarżonego za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 57b kk wymierzenie mu kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczenie wobec oskarżonego za przypisany mu w pkt I czyn przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 4.200 zł, 3. uchylene rozstrzygnięć zawartych w pkt II-V wyroku 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

- zasadność zarzutów apelacji skutkowało zmianą wyroku poprzez przypisanie oskarżonemu czynu opisanego i kwalifikowanego tak jak w akcie oskarżenia,

- konsekwencją przypisania oskarżonemu popełnienia czynu ciągłego w rozumieniu art. 12 § 1 kk było zastosowanie – przy wymiarze kary – przepisu art. 57b kk. Z uwagi na ustawowe zagrożenie karą czynu z art. 59 ust. 1 ustawy, dolna granica kary grożącej oskarżonemu w tej sprawie, przy jednoczesnym zastosowaniu art. 57b kk, wynosiła jeden rok i jeden miesiąc. Sąd Okręgowy mając na uwadze okoliczności sprawy, w tym postawę oskarżonego w trakcie postępowania karnego, rozmiar jego przestępczej działalności i wysokość uzyskanych z tego tytułu korzyści uznał, że oskarżonemu należy wymierzyć karę z dolnej granicy ustawowego zagrożenia, czyli właśnie karę jednego roku i jednego miesiąca pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy nie znalazł natomiast podstaw do wymierzenia oskarżonemu kary wnioskowanej przez prokuratora, tj. kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż w tym zakresie prokurator nie tylko nie sformułował właściwego zarzutu, lecz przede wszystkim nie wykazał, aby taka kara była karą adekwatną do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynu przypisanego oskarżonemu.

- kolejną konsekwencją uwzględnienia zarzutów apelacji było orzeczenie, zgodnie z wnioskiem apelacji, przypadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 4.200 zł oraz uchylenie rozstrzygnięć związanych z warunkowym zawieszeniem

wykonania kary pozbawienia wolności, gdyż wysokość kary orzeczonej wobec oskarżonego stanowiła negatywną przesłankę do utrzymania w mocy rozstrzygnięć z pkt II-V wyroku.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób, że: 1) uznano oskarżonego T. S. za winnego tego, że: w okresie od 21 sierpnia 2018r. do 25 maja 2021r. w Ł., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielał K. N. nową substancję psychoaktywną w postaci MDMB-4en-	

<p>PINACA, należąca do grupy III-NPS zgodnie z załącznikiem nr 3 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z 17 sierpnia 2018r. w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych, o nieustalonej łącznej wadze nie mniejszej niż 420 gram, osiągając korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 4.200 zł, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 59 ust.1 ww. ustawy w zw. z art. 57b kk skazuje go na karę roku i jednego miesiąca pozbawienia wolności,</p> <p>2) na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego przepadek kwoty 4.200 (cztery tysiące dwieście) zł stanowiącej równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przypisanego mu przestępstwa,</p> <p>3) uchylono rozstrzygnięcia zawarte w pkt II – V wyroku,</p> <p>4) zmieniono zaliczenie dokonane w pkt VII wyroku w ten sposób, że okres zatrzymania w sprawie zalicza na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.</p>	
Zwiąźle o powodach zmiany	
zasadność apelacji prokuratora implikowała dokonanie powyższych zmian zaskarżonego wyroku.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiąźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
I. pkt 4)	na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej T. S. kary pozbawienia wolności Sąd Okręgowy zaliczył okres zatrzymania w sprawie.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

III.	na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 10 ust. 1 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), a także § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663) Sąd Okręgowy, wobec braku przesłanek do zwolnienia od zapłaty kosztów sądowych z art. 624 § 1 kpk, zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 zł tytułem wydatków postępowania odwoławczego (ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism) oraz kwotę 300 zł tytułem opłaty za obie instancje.
------	---

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana